

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยขอเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน
2. เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีเรียนป็นเล่นในวิชาภาษาอังกฤษ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียน

จากการที่นักเรียนทำแบบทดสอบก่อนและหลังการทดลองใช้แผนการสอนที่เน้นการทำกิจกรรมแบบเรียนป็นเล่นโดยใช้ข้อสอบวัดทักษะการฟัง พูดวิชาภาษาอังกฤษ ชุดเดียวกันปรากฏว่านักเรียนมีคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงคะแนนทดสอบทักษะการฟัง-พูด ก่อน-หลังเรียนของนักเรียนแต่ละคน

เลขที่	คะแนนการทดสอบทักษะการฟัง-พูดวิชาภาษาอังกฤษ		ผลต่างคะแนน (d) = $x_2 - x_1$
	ก่อนใช้แผนการสอน (x_1)	หลังใช้แผนการสอน(x_2)	
1	18	54	36
2	19	56	37
3	12	43	31
4	27	56	29
5	11	55	44
6	12	49	37
7	26	54	28
8	22	58	36
9	10	42	32
10	35	60	25
11	30	56	26
12	18	52	34

เลขที่	คะแนนการทดสอบทักษะการฟัง-พูดวิชาภาษาอังกฤษ		ผลต่างคะแนน (d) = $x_2 - x_1$
	ก่อนใช้แผนการสอน (x_1)	หลังใช้แผนการสอน(x_2)	
13	14	59	45
14	13	51	38
15	26	50	24
16	20	48	28
17	13	60	48
18	19	55	36
19	21	47	26
20	36	60	24
$\sum x_1 = 402$ $\bar{x} = 20.1$		$\sum x_2 = 1065$ $\bar{x}_2 = 53.25$	$\sum d = 664$ $\bar{d} = 33.2$

จากตารางจะเห็นว่าคะแนนทดสอบหลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนซึ่งสังเกตได้จากคะแนนทดสอบความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษ ซึ่งมีคะแนนเต็ม 60 คะแนน พบว่าในการทดสอบก่อนเรียนมีจำนวนนักเรียนที่มีคะแนนเกินครึ่งของคะแนนเต็ม จำนวน 2 คน และในการทดสอบหลังเรียนผลปรากฏว่านักเรียนทุกคนสามารถทำเกินครึ่งอีกทั้งทุกคนยังมีคะแนนเพิ่มขึ้นจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน

เมื่อเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนและหลังเรียนปรากฏผลดังตาราง 2

ตาราง 2 แสดงผลการเปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจภาษาอังกฤษ ก่อนและหลังการทดลอง และการทดสอบค่าที

การทดสอบ	คะแนนเต็ม	คะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)	การทดสอบค่าที (t)
ก่อนทดลอง	60	20.1	7.80	15.58**
หลังทดลอง	60	53.25	2.86	

** ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

จากตาราง 2 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาอังกฤษหลังการทดลอง สูงกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 และพบนักเรียนมีคะแนนหลังเรียนแตกต่างกันน้อยกว่าคะแนนก่อนเรียนโดยวิธีเรียนป็นเล่น

เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีเรียนปนเล่นในวิชาภาษาอังกฤษ

การวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการเรียนปนเล่นวิชาภาษาอังกฤษซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์จากการสัมภาษณ์ และแบบสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนจากการสังเกตจริงในชั้นเรียนได้ผลดังนี้

จากการสัมภาษณ์เจตคติของนักเรียนที่มีต่อการใช้วิธีการเรียนปนเล่นวิชาภาษาอังกฤษ หลังการทดลองโดยใช้แผนการสอนวิชาภาษาอังกฤษที่เน้นการจัดกิจกรรมแบบเรียนปนเล่น พบว่านักเรียนมีความสนุกสนานกับการเรียน ชอบทำกิจกรรมไม่เบื่อหน่ายที่จะเรียนวิชาภาษาอังกฤษ เพราะว่ามีกิจกรรมการเล่นต่าง ๆ และนักเรียนอยากให้มีชั่วโมงภาษาอังกฤษเพราะอยากทำกิจกรรมในเนื้อหาที่เรียนซึ่งจากการสัมภาษณ์ส่วนมากนักเรียนจะมีความชอบที่จะทำกิจกรรมทั้งหมดที่ได้เรียนโดยวิธีเรียนปนเล่น

การสังเกตพฤติกรรมของนักเรียนที่มีผลต่อการใช้วิธีเรียนปนเล่นวิชาภาษาอังกฤษ จากการสังเกตจริงในชั้นเรียน ในระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นการจัดกิจกรรมแบบเรียนปนเล่นทุกแผนการสอนพบว่าพฤติกรรมที่นักเรียนปฏิบัติในระหว่างการทำกิจกรรมนักเรียนส่วนมากอาสาที่จะปฏิบัติกิจกรรม มีความสนุกสนาน ในการเรียนอาจจะมีการบ้างที่นักเรียนบางคนยังเขินอายแต่เป็นช่วงแรก ๆ เท่านั้น ช่วงต่อไปก็ร่วมกิจกรรมด้วย และสามารถที่จะกล้าพูดภาษาอังกฤษแม้จะพูดผิด ๆ ถูก ๆ หรือแม้นักเรียนบางคนอาจจะพูดเบา ๆ บ้าง

สำหรับการปฏิบัติกิจกรรมส่วนมากจะเป็นกิจกรรมการเล่นที่นักเรียนจะต้องปฏิบัติร่วมกัน จากการสังเกตพบว่านักเรียนร่วมมือกันปฏิบัติกิจกรรมด้วยความเต็มใจมีความสามัคคี และมีการเสนอแนะกันในกลุ่มช่วยเหลือกันซึ่งส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อวิชาภาษาอังกฤษอันเป็นผลที่มีต่อไปในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับสูงขึ้น